

Autorytet, władza, posłuszeństwo to zjawiska ogólnoludzkie, bo na wszystkich szczeblach drabiny społecznej występuje stosunek przełożenia i zależności. Chrześcijaństwo dziś uznaje za normalne podporządkowanie się władzy świeckiej. Paradoksalnie, problem widzą odnośnie do władzy i autorytetu wewnątrz Kościoła, powołując się na braterstwo, równość i miłość. Dzisiejsze dowartościowanie braterstwa i wolności dzieci Bożych prowadzi jednak do niebezpiecznego przesunięcia akcentu, że zaczyna to szkodzić Ludowi Bożemu. Ludzki umysł jest skłonny do przechodzenia z jednej skrajności w drugą, a trudniej jest myśleć precyzyjnie, doprecyzować pojęcia i dokładnie wyważyć twierdzenia. Zaakcentowanie jednych wartości łatwo prowadzi do zagubienia drugich, nie mniej istotnych. Stąd Urząd Nauczycielski Kościoła musi czuwać niczym pilot kontrolujący przechylenie się samolotu bądź w jedną, bądź w drugą stronę. By dobrze zrozumieć władzę i autorytet w Kościele, szukamy tej równowagi w ramach biblijnej i kościelnej teologii posłuszeństwa.

1. Istota grzechu i zbawienia – przeczytajmy Rz 5,12-19.

Pierwsi ludzie zostali poddani próbie dotyczącej uznania autorytetu Boga i poddania się Jemu. Człowiek powołany do udziału we władzy Boga nad światem zapragnął jednak autonomii i sięgnął po zakazany owoc: Rdz 3,1-7.

Człowiek chciał sam ustanawiać prawo moralne i decydować o tym, co dobre, a co złe.

Z tego upadku człowieka (nieposłuszeństwa) wydzwignął go Chrystus przez swą pokorę i posłuszeństwo. Na nowo skierował nas ku Bogu: 1 Kor 15,24-28.

Historia zbawienia to historia, w którą ingeruje Bóg, by stopniowo wprowadzać ludzi w misterium posłuszeństwa Syna Bożego, czyli do Królestwa Bożego, gdzie wszystko poddane jest Bogu.

2. Pedagogia posłuszeństwa w ST

Przez wejście w Przymierze z Bogiem pod Synajem Naród Wybrany zobowiązał się do posłuszeństwa Bogu Jahwe, by być na ziemi „pierwocinami” ludzkości posłusznej Bogu.

Droga wybawienia od śmiertelnej trucizny nieposłuszeństwa zaczyna się jednak już od Abrahama, który na słowo Pana opuszcza ziemię ojczyste i przez posłuszeństwo wiary pielgrzymuje do ziemi obietnicy: Rdz 12,1-4.

Jego potomkowie, wyprowadzani z niewoli egipskiej, okazują się krnąbrni i raz po raz buntują się przeciw Mojżeszowi i Aaronowi, którzy otrzymali autorytet i władzę od Boga, by Go reprezentować wobec ludu – Lb 14,1-12.

Nawet rodzeństwo wystąpiło przeciw Mojżeszowi: Lb 12,1-10.

Poznawszy niewierność i chwiejność Izraela, sam Jozue stwierdził, że ten lud nie potrafi żyć w posłuszeństwie Bogu: Joz 24,19-22.

Konsekwencje nieposłuszeństwa były dramatyczne: Sdz 2,11-15.

Późniejsza historia nadal jest pełna aktów buntu przeciw Bogu, przeciw Jego prorokom i innym charyzmatycznym posłańcom. Przed buntem nie ochroniło ich nawet dobre Prawo od Boga. Trzeba było uleczyć człowieka od wewnątrz, dać mu „nowe serce” i tchnąć Bożą moc, by człowiek stał się zdolny do życia w posłuszeństwie Bogu (por. Jr 31,31-34; Ez 36,26 nn).

3. Posłuszeństwo Jezusa – Flp 2,7-8

Wcielenie Bożego Syna dla naszego zbawienia jest realizacją proroctw o cierpiącym Słudze Boga z Iz 42-53.

- wskażmy podobieństwa – elementy wypełnienia między Iz 52,13-53,12 a Flp 2,6-10

Misja Jezusa od początku jest pełnieniem doskonałej woli Ojca:

- Mt 4,1-11

- Łk 4,1-13

Nawet pozorne nieposłuszeństwo Prawu Mojżeszowemu jest ostatecznie posłuszeństwem Ojcu i działaniem w niepojętej jedności z Nim:

- J 5,14-30

W ewangelicznej scenie kuszenia na pustyni wczesny Kościół ostrzega nas przed płytkim, pozornym wyczytywaniem woli Bożej z Pisma, którego nie można nadużywać jak szatan

- Łk 4,1nn (por. 2 P 3,14-16).

Jezus przynosi ostateczną wykładnię Bożego Prawa, nie w pełni jeszcze objawionego Mojżeszowi:

- Mt 5,21-48 antytezy.

Istnieje niebezpieczeństwo naginania Prawa na ludzkie pragnienia

- Mk 7,6-13.

Jezusowe posłuszeństwo woli Ojca jest trudne i wiąże się z cierpieniem i krzyżem

- Mt 26,37-42 Ogrójec.

4. Jezus posłuszny uzdalnia nas do doskonałego posłuszeństwa.

Autor Hbr pokazuje mękę i śmierć Jezusa jako konieczny proces wydoskonalenia ludzkiej natury: „nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał i został wydoskoniony – Hbr 5,1-10.

Teraz On może nam komunikować to wydoskonalenie, abyśmy też zostali wydoskonoleni w posłuszeństwie:

- Hbr 10,5-17.

Odtąd cała misja Kościoła ma na celu skłonienie ludzi do posłuszeństwa wiary:

- Rz 15,16; Ga 3,2.

5. Powołanie jednostki do szczególnych zadań w Kościele

Powołani i ustanowieni przez Boga hierarchiczni przełożeni Kościoła (1 Kor 12,28; Ef 4,11-14) otrzymują szczególną władzę od Boga, autorytet i charyzmaty:

- 1 Tm 4,14

- Łk 10,16

6. Sposób wypełniania służby i władzy pasterskiej

- Dz 20,14-21

- 1 Tes 2,7-9

- 2 Kor 10,2-6

- 2 Kor 13,2-4

Apostoł świadomy swego autorytetu i odpowiedzialności potrafił zdecydowanie upomnieć się o respektowanie jego władzy.

7. Aktualizacja

Dzisiejsze akcentowanie demokracji braterstwa, równości, wolności jest wyzwaniem dla przełożenstwa w Kościele. Bo użycie tej władzy często rodzi oburzenie jakby chodziło o naruszenie czyjejś wolności. Prowadzi to do zaniku ojcostwa w Kościele. A przecież ojcostwo jest elementem odgórnym, uobecniającym ojcostwo Boga. Stąd wspólnota braterska broniąca się przed ojcostwem łatwo może stać się społecznością czysto naturalistyczną i ateistyczną. Tylko chrześcijaństwo daje śmiałość do przyjęcia przełożenstwa i domagania się posłuszeństwa.

Niektórzy cytują Mt 23,9 nie rozumiejąc, że Jezusowi chodzi o to, że nie ma na ziemi ojcostwa autonomicznego, niezależnego od Boga i Chrystusa. Potwierdza to praktyka Kościoła:

- 1 Kor 4,14n; Ga 4,19.

Najbardziej niebezpieczna we Wspólnocie jest sloganizacja. Pewne slogany ukute dla wyrażenia pewnych tendencji – nawet jeśli po części wyrażają prawdę – są szkodliwe, bo przedwcześnie zamykają twórcze myślenie w tych sloganach, powodując zeszywnienie i blokując autentyczny postęp. Wprowadzając atmosferę terroru intelektualnego i słabszych poddają w niewolę tych sloganów.

Gdy jest moda na wolność, samostanowienie, to ludzie ulegli i dość prymitywni w myśleniu, niezdolni sami szukać prawdy stają się łatwo niewolnikami sloganów i kalekami w myśleniu.

Wiele sloganów dotyczy autorytetu w Kościele i Wspólnocie (feudalizm, tryumfalizm, paternalizm, despotyzm, konserwatyzm, dialog, infantylizm, wolność, guru).

- Hbr 13,17.